

kræves visse saakaldte droits, hvilke Staten tager til Indtagt. Jeg kan ikke være enig med den ærede Taler, at det skulde være hensigtsmæssigt at forvandle Consumtionsafgiften her fra en Statsafgift til en Communeafgift. Netop den Erfaring, som man har havt i Frankrig, viser, at, naar disse Afgifter ere gaaede over i communale Hænder, ere de først bleve misbrugte. Paris lider i høi Grad herved, og flere af de franffe Byer lide under de samme Misbrug, idet nemlig vedkommende Commune i dem har søgt en alt for rigelig Indtægtskilde. Det er meget vanskelige for Folkerepresentationen at udøve Indflydelse, og navnlig en hemmende Indflydelse paa blot communale Forhold, end paa Regjeringsforhold (Krieger: Aldeles ikke!). Den ærede Rigsdagsmand, som siger „aldeles ikke“, troer maaskee, at jeg staaer i den feilagtige Formening, at Kommunen skulde uden Rigsdagens Beslutning kunne fastsætte saadanne Afgifter. Det er ikke Tilfældet; men det er en Selvfølge, at Rigsdagen paa en ganske anden Maade kritisk drøfter Forslag, som fremtræde fra Regjeringens Side, end naar de fremtræde som communale. Der er en langt større Tillid til at gaae ind paa de Forslag, som Kommunen fremsætter, end paa de af Regjeringen forelagte (Krieger: Ikke ubetinget!). Det kan vel være, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse kunde finde en hensigtsmæssigere Benyttelse af Consumtionen, end saaledes som nu er Tilfældet; men jeg maa bemærke, at jeg ingenlunde kan ønske, at den, saa at sige, forpagtes af Kommunen, men derimod langt maatte foretrække, at Kommunen fik Legislaturens Tilladelse til at opkræve visse additio-nelle Afgifter ved de samme Midler, som Staten benytter til Opkrævelsen af sine Afgifter. Hvad dernæst det Spørgsmaal angaaer, at betragte Consumtionen i Kjøbenhavn som allerede nu hjemfalden til Dphavelse, og tage en dertil sigtende Bestemmelse, og det paa en Tid, da man erkjender, at de nærværende Omstændigheder ikke tilstede Saadant, da kan jeg ikke andet end finde det mindre rigtigt. Jeg troer, at, naar en fra længere Tid bestaaende Afgift ikke kan opgives paa det Tidspunkt, da der er Tale om at tage en Beslutning den ved-

kommende, saa gjør man rettest i ikke at foregribe Fremtiden. Det Mødetsatte vækker let Forhaabninger, som senere mulig ikke kunne fyldestgjøres, og den, som overseer Statens finantstielle Forhold i hele deres Detail, vil dog maaskee paa et andet Tidspunkt end det nærværende, give mig Ret i, at det er forbundet med store Vanskeligheder at have Portconsumtionen. Det gaaer med denne indirecte Afgift som med saa mange andre indirecte Afgifter, at de vel i og for sig ere lidet ønskelige, og at man maatte ønske, at de ophævedes, men at det, fra det finantstielle Standpunkt betragtet, vilde medføre uoversigtelige Hindringer. Ved allerede nu at tage en Beslutning, som, saa at sige, antyder, hvad man vilde gjøre i 1852, troer jeg, man vilde gjøre sig skyldig i et Hastværk, hvortil der formeentlig her ikke er Anledning.

Re: Jeg skulde efter de foregaaende Forredrag ikke have taget Ordet paa Sagens nærværende Standpunkt, naar ikke Prægravations Spørgsmaalet atter var kommet paa Bane, og dette mener jeg ingenlunde saa let bør forlades; thi det Indtryk, som fremkommer af, hvorledes man betragter Kjøbenhavns Stilling ligeoverfor andre Skattegrupper, vil dog faae sin Indflydelse paa Sagens fortsatte Behandling. Det er blevet meget stærkt fremhævet af flere Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd, og fornemmelig af den af dem, der sidst havde Ordet, at Kjøbenhavn skulde være prægraveret eller overbebyrdet ligeoverfor Kjøbstæderne. Jeg veed ikke, om denne Paaastand hviler i mere end blot Kjøbenhavnske Sentiments; thi Talstørrelser, som kunde overbevise derom, ere endnu ikke fremkomne. Det turde vel derhos i det Hele komme an paa, hvorledes man betragter denne Prægravation eller Overbebyrdelse: skal den blot simpelthen forstaaes saaledes, at Kjøbenhavn svarer mere Skat end de øvrige Kjøbstæder, da er endog saameget vist — jeg har derfor en Autoritet, som maaskee selv vil finde Anledning til senere at fremkomme dermed — at selv Bygningsafgiften, som er den væsentligste Skat, ikke for Kjøbenhavn er større end i lige Forhold for de øvrige Kjøbstæders Vedkommende. Men om en Overbebyrdelse kan der i det Hele ikke være Tale, saafremt Kjøbenhavn ikke svarer højere